

at disse nye institutioner rundt omkring jo etableres på forskellig vis, ligesom vi ganske rigtigt gør det forskelligt her i Danmark for Videnskabsministeriets, Undervisningsministeriets og Kulturministeriets vedkommende. De steder, som jeg tror hr. Per Clausen har hentet sine oplysninger fra, er det jo sådan, at efter at uddannelserne er blevet akkrediteret, bliver de endeligt godkendt i ministeriet, og der vil så de arbejdsmarkedsmæssige relationer komme ind i billedet. Så den forskellighed skal også lige indover, når man vurderer de mange forskellige måder, man angriber dette nye tiltag på.

For det er jo nyt, og det er også derfor, at vi i forligskredsen har sagt til hinanden, at vi bliver nødt til at få sat gang i det, og vi har gjort det her, som vi mener er det bedst tænkelige udgangspunkt og den måde, vi mener vi bedst kan tackle det på i Danmark. Men vi vil gerne kigge på det allerede om 3 år, sådan at vi kan justere det, hvis det viser sig, at der er noget, som vi kan gøre bedre og gøre anderledes.

Men helt overordnet synes jeg ikke, at de her væsentlige detaljer – men alligevel et lille hjørne i det samlede lovforslag – skal overskygge, at der er grund til at konstatere, at der i det danske Folketing er en bred opbakning til formålet med lovforslaget, nemlig at vi opretter en Akkrediteringsinstitution. Det er, tror jeg, af afgørende betydning for de danske videregående uddannelser, at vi på den måde sikrer den højeste internationale kvalitet. For det er en afgjort betingelse, hvis vi skal møde globaliseringens udfordringer.

Vi har altså nu mulighed for at kunne dokumentere kvaliteten, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi ikke bare fokuserer på godkendelse af nye uddannelser, men også på, som det ligger i lovforslaget, at give mulighed for evaluering, sådan at vi hele tiden sikrer, at vi udbyder uddannelser af den højeste kvalitet.

Ikke alene kattelommen, men også det med uafhængigheden synes jeg har været vendt, og ordførerne for de partier, der indgår i forliget, har svaret på det på forskellig vis. Jeg vil, for så vidt angår uafhængigheden, blot nævne en enkelt ting, som jeg tror de fleste, både de, der er

her i salen, men også de, der eventuelt følger debatten, kan forholde sig til, og det er det danske forskningsråd-givningssystem. Det er jo det, der er forbilledet, og der får jeg i hvert fald meget sjældent klager over, at der ikke er tale om uafhængighed. Det er den samme model, vi griber til her, nemlig at det selvfølgelig er fuldstændig uafhængigt, selv om man måske bor på samme adresse.

Til hr. Per Clausen vil jeg sige, at jeg ikke kan se, at det er så problematisk, at man bor på samme adresse og eventuelt har samme kaffemaskine, når det er så klart beskrevet, som det er i lovforslaget, hvordan og hvorledes Akkrediteringsinstitutionen etableres, og hvordan den drives uafhængigt af Videnskabsministeriet.

Kl. 15.50

Så jeg vil kun endnu en gang sige tak for debatten, tak, fordi vi nu kan få gennemført et meget vigtigt lovforslag. Der er selvfølgelig nogle ting, vi skal diskutere undervejs, for hr. Per Clausen har allerede annonceret ændringsforslag, og derfor vil jeg sige, at jeg selvfølgelig ser frem til udvalgsbehandlingen, som jeg meget, meget gerne bidrager til. For selv om der ligger et vægtigt materiale, er jeg selvfølgelig også opmærksom på, at der er nogle ting, som nu foregår parallelt, før det kan sættes i værk. Og disse relevanskriterier og kvalitetskriterier er selvfølgelig noget, som vi kommer til at diskutere også i månederne fremover.

Men tak for debatten i dag, og så håber jeg, vi kan få lovforslagene igennem, inden vi når til sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.